

19. HOSPODINOVO MILOSRDENSTVO JE VEČNÉ

Žalm 136, ktorým sa budeme dnes zaoberať, patrí k žalmom používaným pri verejných slávnostiach, keď ľud odpovedal na výzvy a zvolania predného speváka. Náš text začína trojitou výzvou:

Žalm 136:1-3 *Oslavujte Pána, lebo je dobrý, lebo jeho milosrdenstvo je večné. ² Oslavujte Boha nad bohmi, lebo jeho milosrdenstvo je večné. ³ Oslavujte Pána nad pánmi, lebo jeho milosrdenstvo je večné.*

V hebrejčine slovné spojenie „Oslavujte Pána“ neznamená len ďakujte, ale vyznávajú vďačnosť za všetko, čo ste poznali o Božej sláve a jeho skutkoch. Ďalšie verše 136. žalmu poukazujú na mnoho dôvodov, za čo máme oslavovať Pána.

- 1. Spoločne vyznávajme, že Hospodin je dobrý a milosrdný.** Boh sám je tvorcom dobra. Všetko dobro pramení z jeho nadprirodzenej kvality. Iba Boh je nekonečne dobrý. Jediné Božia podstata je meradlom všetkého dobra. Je dôležité si pripomínať Božiu dobrotu práve v časoch, keď prechádzame nejakou nepríjemnou skúsenosťou alebo sa nám niečo nedarí. Práve vtedy nepriateľ útočí na naše duše, aby v nás vyvolal pochybnosti o Božej добрote. V ťažkých chvíľach nám nepriateľ našepkáva: „keď je ten Boh tak dobrý, prečo ťa nechá takto trpieť? Prečo ťa nevyslobodí? Prečo ti nepomôže práve teraz, keď ho potrebuješ najviac?“ Apoštol Peter nám pripomína, že aj keď nás sužuje utrpenie, máme dobrého a verného Pána:

1 Petra 5:8-10 ⁸ *Buďte triezvi a bdejte! Váš protivník, diabol, obchádza ako revúci lev a hľadá, koho by zožral. ⁹ Vzoprite sa mu, pevní vo viere, a vedzte, že také isté utrpenie dolieha na vašich bratov po celom svete. ¹⁰ A Boh všetkej milosti, ktorý vás v Kristovi Ježišovi povolal do svojej večnej slávy, on sám vás po krátkom utrpení zdokonalí, posilní, utvrdí a upevní.*

Žalmista nám ďalej hovorí, že máme ďakovať Bohu za všetko konanie. Je len jeden Boh, Stvoriteľ neba a zeme. Jediný zvrchovaný vládca nad všetkými anjelskými aj démonickými mocnosťami, ktoré sú stvorenými bytosťami určené pre Božie zámery.

Neexistujú žiadne nebeské ani pozemské sily, ktoré by mohli v najmenšom zmeniť Božie večné zámery.

2. Spoločne vyznávajme, že Hospodin je mocný a milosrdný.

Ďakujeme mu za všetko, čo sa týka stvorenia, spasenia a všetkého konania.

Žalmista vyzdvihuje Hospodinove veľké divy stvorenia:

Žalm 136:4-6 ⁴ *On jediný koná veľké zázraky, lebo jeho milosrdenstvo je večné.* ⁵ *On múdro stvoril nebesia, lebo jeho milosrdenstvo je večné.* ⁶ *On rozprestrel zem nad vodami, lebo jeho milosrdenstvo je večné.*

Hospodinovo tvorenie začína v knihe Genesis:

Genesis 1:1 *Na počiatku stvoril Boh nebo a zem.*

Boží zápis o tvorení nie je obyčajná správa, že sa v dávnej minulosti udialo niečo nadprirodzené, ale výzva, že k tejto skutočnosti musíme práve teraz zaujať nejaký postoj. Boh sám hodnotí kvalitu svojho diela po každom stvoriteľskom dni a prehlasuje, že všetko, čo stvoril, bolo dobré.

Z Písma vieme, že vrcholom stvoriteľského diela sa stal deň šiesty:

Genesis 1:26-27 ²⁶ *Nato Boh povedal: "Urobme človeka na náš obraz a podľa našej podoby! Nech vládne nad rybami mora i nad vtáctvom neba i nad dobytkom a divou zverou a nad všetkými plazmi, čo sa plazia po zemi!"* ²⁷ *A stvoril Boh človeka na svoj obraz, na Boží obraz ho stvoril, muža a ženu ich stvoril.*

Boh stvoril zem a všetko na nej tak, aby sa človeku nie len dobre žilo, ale aby si človek podmanil a panoval celému stvoreniu. To samo o sebe svedčí o Jeho nadprirodzenej tvorivej moci, múdrosti a добрote. Je zaujímavé, že v Písme je napísané: Pán založil zem múdrosťou, nebesá poupevňoval umnosťou. (Príslovia 3:19) Čím lepšie poznávame unikátne prírodné zákony, ktoré umožňujú život na zemi, musíme obdivovať unikátnu dokonalosť stvorenia, ktorá zaisťuje tie najlepšie podmienky pre život človeka:

Žalm 33:9,13-14 ⁹ *Lebo on riekol a stalo sa, on rozkázal a všetko bolo stvorené.* ¹³ *Pán hľadá z neba a vidí všetkých ľudí.* ¹⁴ *Pozerá z miesta, kde prebýva, na všetkých obyvateľov zeme.*

Aj keď na začiatku bolo všetko stvorené dokonalo a bez chyby, Boh dopustil skúšku, v ktorej človek neobstál. Adam a Eva boli stvorení do dokonalého a jedinečného sveta. Nič dobré im

nechýbalo a nič zlé ich neohrozovalo. Nemali ani najmenší dôvod byť s niečím nespokojní a napriek tomu sa svojmu Stvoriteľovi odvrátili:

Rímskym 8:20-21 ²⁰ *Lebo stvorenie bolo podrobené márnosti - nie z vlastnej vôle, ale z vôle toho, ktorý ho podrobil a dal mu nádej,* ²¹ *že aj samo stvorenie bude vyslobodené z otroctva skazy, aby malo účasť na slobode a sláve Božích detí.*

Pominuteľnosť, márnivosť, vrtkavosť a nespokojnosť sprevádza človeka do dnešných dní. Aj keď sa do sveta rodíme v podobe hriešneho Adama, každý môže vnímať Božiu moc a prozreteľnosť. Boli sme vydaní márnosti, aby Jeho milosrdenstvo prekonalo všetko protivenstvo. Každý smrteľník má tisíce príležitosti premýšľať o zdroji a príčine všetkého bytia. Boh nenechal nič napospas náhode. Nie je človeka, ktorý by nepočul dve interpretácie o vzniku sveta. Jeden model začína Božím slovom, druhý veľkým treskom. Človek je buď potomkom Adama, ktorý bol stvorený na Boží obraz, alebo je potomkom zvieracích predkov. Na rozdiel od Adama, predchodca človeka bol prirodzeným výberom vydaný napospas smrti v boji o prežitie. Každý má na výber: Buď uzná, že Stvoriteľovi patrí chvála a vďaka za celé stvorenie alebo bude veriť absurdným náhodám evolučných procesov. Tomuto veria hlavne vzdelaní jedinci, ktorý považujú vieru v Boží zázrak stvorenia za intelektuálnu samovraždu.

Rímskym 1:20-22 ²⁰ *Veď to, čo je v ňom neviditeľné - jeho večnú moc a božstvo -, možno od stvorenia sveta rozumom poznávať zo stvorených vecí; takže nemajú výhovorky.* ²¹ *Hoci Boha poznali, neoslavovali ho ako Boha, ani mu nevzdávali vďaky; ale stratili sa vo svojich myšlienkach a ich nerozumné srdce sa zatemnilo.* ²² *Hovorili, že sú múdri, a stali sa hlupákmi.*

Žalmista poukazuje na Hospodinovu spasiteľskú moc, ktorá je dôkazom jeho milosrdenstva a lásky vo veršoch 10-24. Božie milosrdenstvo je očividné na príklade histórie vyvoleného izraelského národa. Napriek opakovanej neposlušnosti a uctievaniu najrôznejších idolov, vidíme, že Božia trpezlivosť, láska a vernosť je nemenná. Izrael je pre ďalšie generácie obrazom duchovného stavu ľudstva. Jeho milosrdenstvo oslobodilo oddelený ľud z otroctva hriechu. S pomocou Písma pochopíme, čo to znamená byť vyvolený a oddelený pre Božiu službu:

1 Petra 2:9-10 ⁹ *Ale vy ste vyvolený rod, kráľovské kňazstvo, svätý národ, ľud určený na vlastníctvo, aby ste zvestovali slávne skutky toho, ktorý vás z tmy povolal do svojho obdivuhodného svetla.* ¹⁰ *Kedysi ste ani ľuďom neboli, a teraz ste Boží ľud; vy, čo ste nedosiahli milosrdenstvo, teraz ste milosrdenstvo dosiahli.*

Pozrime sa na 5 kvalít milosrdenstva, spasiteľskej moci a lásky:

- 1. Hospodinovo spasenie je zvláštnym druhom lásky,** ktorý v človeku vyvoláva nejednu otázku. Hospodin na jednej strane Izraelcom žehnal, zatiaľ čo iné národy trestal. Vieme, že z Hospodinovho rozhodnutia boli dopustené najrôznejšie pohromy a tresty, ktoré sa nám môžu zdať príliš kruté a nevyhýbali sa ani deťom. Všetky námietky, ktoré sa týkajú zdanlivej Božej krutosti, môžu byť umlčané tým, že bez Božieho milosrdenstva a obete vlastného Syna za hriechy sveta, by zostali všetci pod mocou Božieho hnevu. Tým, ktorým bolo Božie milosrdenstvo preukázané, sa majú pred svojím Stvoriteľom v pokore skláňať a vyjadrovať mu svojím životom, skutkami a slovami vďačnosť za Jeho odvekú lásku.

Ježišova dobrá novina kríža nezostala výsadou vyvoleného národa, ale patrí celému ľudstvu. Všetci vyvolení, židia aj pohania, ktorí dosiahli spasenie, prežívajú vďačnosť a lásku k svojmu Stvoriteľovi a Spasiteľovi:

Skutky apoštolov 13:48 ⁴⁸ *Keď to počuli pohania, radovali sa a oslavovali Pánovo slovo a uverili všetci, čo boli vopred určení pre večný život.*

- 2. Božia láska neruší spravodlivé odsúdenie zla.**

Boh je spravodlivý sudca a na tom nikto z nás nič nezmení. Mnohí ľudia, veriaci aj neveriaci sú presvedčení, že Božia láska na konci vekov odpustí všetkým. Tým vlastne popierajú doktrínu o Božej láske, pretože večný trest by odporoval Božej spravodlivosti. Nie je na nás, aby sme svojim rozumom posudzovali Božiu múdrosť, ktorá rozhodla o tom, komu bude preukázané milosrdenstvo, pretože bez Jeho rozhodnutia by sme boli odsúdení všetci:

Rímskym 9:22-23 *A čo ak Boh chcel ukázať svoj hnev a prejaviť svoju moc, a preto s veľkou trpezlivosťou znášal nádoby hnevu, pripravené na záhubu, ²³ a ukázať bohatstvo svojej slávy na nádobách milosrdenstva, ktoré pripravil na slávu...*

3. Hospodinova láska pre vyvolených ich ochráni pred každým nepriateľom.

Toto zaslúbenie nie je zárukou, že sa veriacim vyhnú všetky skúšky, prenasledovanie a nebezpečie. Jeho ochrana, vernosť a láska má nadčasovú hodnotu:

list Júdov 1:24 - 25 ²⁴ Tomu však, ktorý má moc uchrániť vás od hriechu a nepoškvrnených postaviť v plesaní pred svoju slávu, ²⁵ jedinému Bohu, nášmu Spasiteľovi, skrze Ježiša Krista, nášho Pána, sláva a veleba, vláda a moc pred všetkými vekmi i teraz i po všetky veky. Amen.

4. Aby sme docenili Hospodinovu lásku, prejdeme najprv ponížením.

Ako je napísané v **Žalme 136:23**:

On pamätal na nás v našom ponížení, lebo jeho milosrdenstvo je večné.

Hospodin nenechal padnúť vyvolených, aj keď si nič dobré nezaslúžili:

Efezským 2:1-5 Aj vás, hoci ste boli mŕtvi pre svoje poklesky a hriechy, ² v ktorých ste kedysi žili podľa ducha tohoto sveta, podľa kniežata vzdušnej moci, ducha, ktorý teraz pôsobí v neposlušných synoch. ³ Medzi nimi sme kedysi žili aj my všetci, keď sme podľa žiadostí svojho tela robili, čo chcelo telo a myseľ, a tak sme boli od prírody deťmi hnevu ako ostatní. ⁴ Ale Boh, bohatý na milosrdenstvo, pre svoju nesmiernu lásku, ktorou nás miluje, ⁵ hoci sme boli pre hriechy mŕtvi, oživil nás s Kristom - milosťou ste spasení -

5. Nikto sa nemôže spasiť sám a spasenie si nezaslúži.

Rovnako ako sa Izrael nemohol sám vyslobodiť vlastnými silami z egyptského otroctva, nikto z nás sa nemôže vyslobodiť vlastnými silami z otroctva hriechu. Najväčšou prekážkou k spaseniu je predstava, že pre svoje spasenie môžeme sami niečo urobiť. Pokiaľ sme presvedčení, že sme dobrí ľudia, alebo že si spasenie zaslúžime za odmenu, žiadne spasenie nás nečaká. Spasiť človeka môže iba Hospodin, ktorý jediný môže odpustiť náš hriech. Spasenie je dar, ktorý prichádza z hora. Musíme vyznať, že je to On, kto pripravuje okolnosti pre naše konečné dobro a nechať sa s dôverou viesť ku konečnému cieľu cestou, ktorú určí on sám.

